

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/64/2017
Identifikačné číslo spisu:	3816010497
Dátum vydania rozhodnutia:	15.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3816010497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 15. augusta 2018 v trestnej veci obvineného X. O. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 1/2014 Z.z. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. februára 2017, sp. zn. 23 To 4/2017, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. O. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 12. decembra 2016, sp. zn. 1 T 125/2016, bol obvinený X. O. uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 1/2014 Z.z., v bode 2/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 1/2014 Z.z., na tom skutkovom základe, že

1/ od februára 2013 až do 23. februára 2016 spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej manželke U. O., nar. XX.XX.XXXX, v rodinnom dome na ulici D. číslo XXX/XX v K., od februára 2013 do 31. októbra 2015 a od 01. novembra 2015 do 23. februára 2016 v S. číslo XXX/CX v V. a to tým spôsobom, že ju pravidelne minimálne trikrát do mesiaca bil tak, že ju sotil do kúta, kde ju kopal, udieral ju do chrbta a oblasti tváre, ťahal ju za vlasy, naháňal po dome s kutáčom v ruke a bil ju s varechou, ktorú na nej dolámal, udieral ju päťami a dlanami po tvári a do brucha, škrtil ju rukami, pričom toto jeho konanie sa opakovalo v nepravidelných intervaloch a od novembra 2015 každý týždeň, ponížoval ju na verejnosti i pred jej deťmi vyjadreniami, že je neschopná, že nič nevie poriadne urobiť, že nevie variť, že je škaredá, bezdôvodne jej opakovane vytykal neveru a že nie je schopná sa postarať o ich syna, vulgárne jej nadával, viackrát jej vylial uvarené jedlo na hlavu, odopieral jej oddych tým spôsobom, že v presne nezistenom období a presne nezistený počet krát jej zakázal spať v ich spoločnej posteli a musela sedieť počas noci vedľa postele alebo na stoličke v kuchyni, zakazoval jej stretávať sa s príbuznými a deťmi, zabráňoval jej vo využívaní priestorov bytu na ulici S. číslo XXX/CX, V., ktorý spoločne užívajú a to konkrétne jej zabráňoval vstupovať do obývačky, zamykal WC, vypínal vodu, aby ju poškodená

nemohla používať, pravidelne vyhadzoval poškodenú z domu, taktiež sa jej počas hádok, ktoré sa opakovali každý týždeň vyhrážal zabitím, stalo sa, že ju v noci aj so synom v pyžame vyhodil z domu, vyhrážal sa jej zabitím, že zabije ju, malého syna aj seba, že do basy nepôjde radšej sa zabije, nútil ju podávať trestné oznámenie na bývalého manžela ihneď po tom, ako meškal s výživným, hoci poškodená vedela, prečo výživné neplatí a nebol dôvod podávať trestné oznámenie, pričom konanie obžalovaného malo vplyv na fyzické a psychické zdravie U. O., konanie obžalovaného pociťovala voči svojej osobe ako ťažké prikorie, čím jej bolo spôsobené psychické utrpenie a poškodená trpí syndrómom týranej osoby,

2/ dňa 23. februára 2016 v presne nezistenom čase v byte na ulici S. číslo XXX/CX, V., svojej manželke - poškodenej U. O. uviedol, že ak do polnoci dňa 23. februára 2016 neopustí spoločný byt, ktorí užívajú na ulici S. číslo XXX/CX, V., tak ju zabije, pričom poškodená mala vážnu obavu o svoj život,

teda

v bode 1/ blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním spánku, hygieny, bývania, neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

v bode 2/ iného hrozbou násilia nútil, aby ničो konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Za to bol obvinený X. O. odsúdený podľa § 208 ods. 3, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7 Tr. zák. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvinený bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na podklade odvolania prokurátora do výroku o treste v neprospech obvineného, odvolaní obvineného proti výroku o treste odňatia slobody s tým, aby mu bol uložený tento druh trestu za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby a odvolaní jeho manželky U. O. (v prospech obvineného) proti neprimerane vysokému trestu odňatia slobody, Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 14.02.2017, sp. zn. 23 To 4/2017, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného X. O. odsúdil podľa § 208 ods. 3, § 41 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 7 rokov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Výroky o vine a ochrannom liečení zostali týmto rozsudkom nezmenené.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom ustanoveného (opatrením zo 16.06.2017) obhajcu 31.07.2017 dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Dovolací dôvod - zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu vidí v tom, že vyšetrovateľka v prípravnom konaní dňa 9.8.2016 odmietla vykonať ním navrhovaný dôkaz, a to výsluch jeho bývalej manželky G. O., ktorým mohlo byť objasnené jeho konanie a miera jeho závažnosti, čo by mohlo mať následne vplyv aj na výmeru ukladaného trestu.

Druhý dovolací dôvod - rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, odôvodnil tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie - nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe, pričom súd toto vyhlásenie po poučení podľa § 257 ods. 5 Tr. por. prijal podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. podľa jeho názoru obvinený nepotvrďuje právnu kvalifikáciu skutkov. Skutok pod bodom 2/ obžaloby nie je samostatným trestným činom vydierania, ale ide o jeden z útokov spadajúcich pod zločin týrania blízkej osoby. Výrokom obvineného adresovaným jeho manželke, že ak do polnoci dňa 23.2.2016 neopustí spoločný byt, tak ju zabije, bola v kontexte jeho doterajšieho správania sa naplnená skutková podstata § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. (vyhrážanie, vyvolávanie strachu alebo stresu, odopieranie bývania). Hoci skutok pod bodom 1/, ku ktorému sa priznal, trval od februára 2013 do 13.2.2016, nebol spáchaný závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Pri zločine týrania blízkej osoby hromadnosť útokov, či dlhšiu dobu trvajúce (sústavné) útočenie obvineného je znakom základnej skutkovej podstaty stíhaného trestného činu,

nakoľko práve takéto konanie je podstatou trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Hoci dovolací súd nemôže správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať a meniť, zo skutkovej vety uvedenej v rozsudku súdu I. stupňa je zrejmé, že konanie páchatel'a nebolo natoľko intenzívne, aby sa mohol naplniť znak kvalifikovanej skutkovej podstaty spočívajúci v páchaní trestného činu „po dlhší čas“. Nesprávnou právnou kvalifikáciou skutku bolo ovplyvnené postavenie obvineného v jeho neprospech, nakoľko sa podľa neho nedopustil zločinu vydierania v súbehu so zločinom týrania blízkej osoby, ale len jedného trestného činu, a to zločinu týrania blízkej osoby, a teda sa mu nemal ukladať úhrnný trest, ale samostatný trest za zločin podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. Navrhol, aby dovolací súd rozhodol, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon, aby tento rozsudok ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor vo vyjadrení z 24.08.2017 k dovolaniu obvineného poukázal na to, že obvinený na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe) a po poučení podľa § 257 ods. 5 Tr. por., toto vyhlásenie obvineného súd následne prijal. Obvinený svojím vyhlásením na hlavnom pojednávaní priznal, že spáchal skutky, ktoré sa mu v obžalobe kládli za vinu, pričom jeho vyhlásenie sa vzťahuje aj na právnu kvalifikáciu stíhaných skutkov. Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obvinený na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ a zároveň obvineného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Nakoľko obvinený učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a toto bolo prijaté súdom, zbavil sa tak možnosti účinného uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ (zrejme malo byť uvedené § 371 ods. 1 písm. c/) Tr. por. uviedol, že obvinený 01.08.2016 predložil vyšetrovateľovi PZ návrh na vykonanie dôkazu - výsluch svedka G. O.. Vyšetrovateľ návrhu nevyhovel 09.08.2016 s odôvodnením tohto postupu. V ďalšom priebehu trestného konania, či už v rámci prípravného konania alebo konania pred súdom obvinený postup vyšetrovateľa v tomto smere nenamietal a nenamietal ho ani v odvolacom konaní. Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr pred odvolacím súdom. Obvinenému bol namietaný postup vyšetrovateľa známy už pôvodnom konaní a doposiaľ ho nenamietal, nie je naplnený ani tento dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, dovolanie odmietol, nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Súd I. stupňa vyjadrenie prokurátora zaslal na vedomie obvinenému a jeho obhajkyni, k čomu sa nevyjadrili. Následne v zmysle § 376 Tr. por. 12.10.2017 predložil vec dovolaciemu súdu, ktorý vyjadrenie prokurátora zaslal na vedomie obvinenému a jeho obhajcovi s tým, že sa môžu k nemu vyjadriť.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), spĺňa podmienky ako aj obsahové náležitosti § 372 ods. 1, § 373 ods. 1, ods. 2 a § 374 Tr. por. Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo nie sú naplnené uplatnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por.

Mimoriadnym opravným prostriedkom je dovolanie, ktoré je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, ako je to zrejmé z ustanovenia § 371 ods. 1, ods. 4 Tr. por. Pritom obsah dovolania musí presne označovať, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. Nie je možné prostredníctvom neho preskúmať a naprávať skutkové zistenia ustálené súdmi prvého a druhého stupňa. Najvyšší súd môže podľa § 379 ods. 2 Tr. por. vykonať vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu, a to iba za účelom objasnenia takých okolností, ktoré sú potrebné na rozhodnutie o dovolaní. Skutkové zistenia nižších súdov sú pre dovolací súd záväzné, nesmie ho meniť, ani dopĺňať a za tým účelom vykonať dokazovanie. V zmysle § 385 ods.

1 Tr. por. dovolací súd je viazaný špecifikáciou dôvodov uvedených v dovolaní.

Podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu možno zhrnúť, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Citované ustanovenie v praxi dovolacích senátov najvyššieho súdu sa uplatňuje najmä za situácie, ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe, alebo keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu dovolaním napadnutého meritorneho rozhodnutia.

Obvinenie bolo X. O. vznesené uznesením vyšetrovateľa OR PZ, Odbor kriminálnej polície Prievidza z 25.02.2016, ČVS: ORP-162/2-VYS-PD-2016 v bode 1/ pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 2 písm. d/, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a v bode 2/ zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Zmena právnej kvalifikácie skutku pod bodom 1/ podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ods. 3 písm. d/, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. bola obvinenému a jeho obhajkyňi oznámená 11.04.2016. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Prievidza z 26.02.2016, sp. zn. OTp 36/2016, bol obvinený z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby s jej začiatkom od 23. februára 2016 o 22.05 hod. a vykonávaná je v ÚVV Ilava. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Opatrením sudcu pre prípravné konanie z 26.02.2016, sp. zn. OTp 828/2016, bola obvinenému ustanovená obhajkyňa, ktorá bola upovedomená o vykonaní úkonov trestného konania v tejto veci (čl. 287, 289) a týchto sa zúčastňovala v prípravnom konaní i v konaní pred súdom osobne, resp. prostredníctvom koncipientky (čl. 281-285, 306) až do oslobodenia od obhajoby 04.11.2016 (čl. 412), kedy mu bol ustanovený obhajca JUDr. Dušan Motús (čl. 413), ktorý obvineného obhajoval do právoplatného skončenia veci tejto veci. O návrhoch obvineného z 13.06.2016 (čl. 280) a 01.08.2016 (čl. 297) na výsluch svedkov Q. V. (bola vypočutá v prípravnom konaní 22.06.2016, čl. 96-99) a bývalej manželky obvineného G. O., ktorá nebola vypočutá, lebo vyšetrovateľ tento návrh 09.08.2016 (čl. 298) zamietol, na opätovný návrh obvineného (čl. 390) bola táto svedkyňa opätovne predvolaná na hlavnom pojednávaní, kde sa nedostavila.

Na hlavnom pojednávaní 12.12.2016 (čl. 453 a ďalšie) v prítomnosti obhajcu obvinený po príslušnom zákonomnom poučení v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. urobil vyhlásenie, že podľa § 257 ods. 1 písm. c/, ods. 3 Tr. por., t.j. že nepopiera spáchanie trestnej činnosti v bode 1/ zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 1/2014 Z.z., v bode 2/ zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 1/2014 Z.z. Po poučení podľa § 34 Tr. por. a nasledujúce, na všetky otázky predsedu senátu položené v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/ - h/ Tr. por. obvinený odpovedal kladne slovom áno, a to vrátane otázky či rozumie právnej kvalifikácii skutku (obžaloba mu bola riadne doručená) ako trestného činu.

Na návrh prokurátora, obhajcu, poškodenej súd uznesením podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obvineného X. O. v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. a v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. nariadil, že dokazovanie sa vykoná len do výroku o treste, resp. ochranného opatrenia. Po vykonaní dokazovania bol vyhlásený rozsudok. Verejné zasadnutie na odvolacom súde bolo vykonané aj v prítomnosti obvineného a jeho obhajcu, ktorí zotrvali na dôvodoch odvolania a po vyhlásení rozsudku obvinený začal vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov 14.02.2017.

Uvedené preukazuje, že právo na obhajobu obvineného nebolo porušené v žiadnom smere, pretože procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a sudov bol súladný so zákonom. O návrhoch obvineného na doplnenie dokazovania bolo rozhodnuté ešte pred vyhlásením rozsudku okresného súdu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nebol naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia sa môže týkať nesprávneho posúdenia okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť, okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, zániku trestnosti (§§ 22 až 30, 84 až 88 Tr. zák.), alebo pochybení pri ukladaní trestu súhrnného, úhrnného, resp. spoločného, môže však ísť i o nesprávnu aplikáciu zákonov z iných odvetví nášho právneho poriadku.

Obvineného vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie trestnej činnosti v bode 1/ zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, e/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 1/2014 Z.z., v bode 2/ zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 1/2014 Z.z., súd prijal. V dôsledku toho výrok o vine sa stal právoplatným, vykonateľným a nie je ho možné napadnúť ani dovolaním, pretože zásadné porušenie práva obvineného na obhajobu nebolo zistené.

Námietky obvineného proti právnej kvalifikácii najmä skutku pod bodom 2/ sú preto bezpredmetné, nakoľko dovolací súd za daného stavu nemôže tento výrok skúmať.

Napriek tomu najvyšší súd pre úplnosť dodáva, že urobené vyhlásenie obvineného pokrýva nielen znenie súdom zisteného skutkového stavu - dvoch skutkových viet, ale aj ich právnu kvalifikáciu. Dovolacie tvrdenie obvineného je nesprávne, odporujúce zákonu, čo je zrejmé z už vyššie uvedeného. Mylný je i názor obvineného v tom, že skutok pod bodom 2/ napadnutého rozsudku nie je samostatným trestným činom vydierania, ale ide o jeden z útokov (čiastkový) spadajúcich pod zločin týrania blízkej osoby, skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku. Ide totiž o dva skutky naplňajúce dve samostatné skutkové podstaty trestných činov, pre ktoré bol obvinený odsúdený. Dovolací súd konštatuje, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je naplnený.

Na základe vyjadreného bolo preukázané, že obvineným uplatnené dovolacie dôvody neboli naplnené. Najvyšší súd preto rozhodol tak, ako to vyplýva z enunciatu tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.